

(68) “इण् गतौ” (II-अदादि:-1045-अनिट्. सक-पर-)

‘अयत्येतीयते गत्याम्, अधीतेऽध्येति चेडिकोः’ (14 श्लो.) इति देवः ।

¹आयकः-यिका, ²गमकः-मिका, ³प्रत्यायकः-यिका, ⁴जिगमिषकः-षिका,
[⁵प्रतीषिषकः-षिका ;

एता-त्री, आययिता-त्री, गमयिता-त्री, जिगमिषिता-त्री, प्रतीषिषिता-त्री ;

⁶यन् } यती, प्रत्याययन्-न्ती, गमयन्-न्ती, जिगमिषन्-न्ती, प्रतीषिषन्-न्ती;
A निर्यन् }

एष्यन्-⁷न्ती-ती, प्रत्याययिष्यन्-न्ती-ती, गमयिष्यन्-न्ती-ती, जिगमिषिष्यन्-
न्ती-ती, प्रतीषिषिष्यन्-न्ती-न्ती ;

— प्रत्याययमानः, प्रत्याययिष्यमाणः ; —

⁸परीत्-परीतौ-परीतः ; —

इतं-⁹इतः-इतवान्, ⁹उपेतः, प्रत्यायितः, अवगमितः, जिगमिषितः, }
प्रतीषितः-तवान् ; }

1. ‘अचो ङ्णिति’ (7-2-115) इति वृद्धौ आयादेशः ।
 2. ‘गौ गमिरबोधने’ (2-4-46) इति गमादेशः । अमन्तत्वान्मिस्त्वेन उपधाह्रस्वः ।
 3. इणो बोधनार्थकत्वात् ‘अबोधने’ (2-4-46) इत्युक्त्वा गमादेशाभावः ।
 4. ‘सनि च’ (2-4-47) इति गमादेशः । ‘गमेरिट् परस्मैपदेषु’ (7-2-58) इत्यत्र ‘परस्मैपदेषु’ इत्यस्य तडानयोरभावे—इत्यर्थकतया अत्र सन इड् भवति ।
 5. ‘सनि च’ (2-4-47) इत्यत्रापि ‘अबोधने’ इत्यनुवृत्त्या गमादेशाभावे, अजादि-त्वाद् ‘अजादेर्द्वितीयस्य’ (6-1-2) इति द्वितीयस्थैकाचो द्वित्वे, ‘अज्जनगमां सनि’ (6-4-16) इति दीर्घः ।
 6. ‘इणो यण्’ (6-4-81) इति यणादेशः ।
 7. ‘आच्छीनद्योर्नुम्’ (7-1-80) इति नुमागमस्य वैकल्पिकत्वात् रूपद्वयम् ।
 8. ‘षत्वतुकोरसिद्धः’ (6-1-86) इत्यनेन एकादेशशास्त्रस्यासिद्धत्वात् तुक् ।
 9. आ+इतः एतः, उप+एत=इति स्थिते ‘एत्येधत्यूट्सु’ (6-1-89) इति वृद्धिं बाधित्वा, ‘ओमाडोश्च’ (6-1-95) इति पररूपम् ।
- A. ‘निर्यत्स्फुलिङ्गाकुलधूमराशिं किं ब्रूहि भूमौ पिनषाम भानुम् । आदन्तनिष्पी-
डितपीतमिन्दुं धीवाम शुष्केक्षुलताऽस्थिकल्पम्’ ॥ भ. का. 12-18.
- B. ‘अहृत धनेश्वरस्य युधि यः समेतमायो धनं तमहमितो विलोक्य बिबुधैः कृतोत्त-
मायोधनम् ।’ भ. का. 10-36.